

42. Ik Zing Van De Dagen

Ik kom uit de stank van de steden vandaan,
verdien langs de wegen mijn brood.
Ik zing voor de mensen die 't willen verstaan,
zo blijf ik gespaard van de nood.
Het gaat niet altijd over liefdesverdriet
al vinden de vrouwen dat schoon.
Of over de roem die den oorlog ons biedt:
die liedjes verdienen geen loon.

Refrein

*Ik zing van de dagen en zwijg van 't sjagrijn.
De zon en de regen die brengen geen pijn.
Ik wil niet meer klagen dan, voel ik me klein.
Er zijn zoveel dagen om gelukkig te zijn.*

Vandaag wil ik zingen van 't kolenbedrijf,
het koppig bestaan in de mijn.
Geen woorden van hoop op een betere tijd
en echo's van bitterste pijn.
Al bleef me de last van de koppel gespaard,
toch ken ik zijn droevige staat.
En toen er in Zwartberg kil werd gemoord,
toen heb ik gevloekt, kameraad.

Refrein

Al staat in de steden heel koel en blasé,
ne zelef bewuste sinjoor,
die nooit in den buik van de mijn heeft gestaan,
er nooit gene vader verloor.
Toch voel ik de pijn, de vernedering wel,
't cynisme dat hier wordt begaan.
Als 't groot kapitaal aan de koppel vertelt:
merci, 't is gedaan, ge kunt gaan.

Refrein